

Na 25 jaar verlaat Frans Mollee de redactie van *Van Horen Zeggen*. Op drie jaar na was hij al die tijd eindredacteur. In september gaat hij met pensioen en neemt Frans afscheid van zijn werk bij de Auris Ambulante Dienst in de regio Noordwest. In een interview blikt hij terug op een aantal thema's die nog steeds actueel zijn.

Frans Mollee neemt na 25 jaar afscheid van redactie Van Horen Zeggen:

“Ik zag de waarde van een goede leerkracht, maar ook het belang van betrokkenen ouders”

“U ziet, ik vermijd de gangbare term ouderparticipatie die namelijk de indruk zou kunnen wekken dat de ouders de ondergeschikten zijn, die mogen meewerken. De term gedeelde zorg is misschien iets beter, maar toch ook nog te zwak. Speciaal in het dovenonderwijs is de medewerking van ouders essentieel. Ouders spelen de hoofdrol. Ouders zijn de geestelijke kapitaalbezitters van de school.” Met een glimlach kijkt Frans op en vraagt: “Weet je wie dit heeft geschreven in *Van Horen Zeggen*?” Zonder een antwoord af te wachten vervolgt hij: “Van Uden. Veel van de ideeën van deze bekende priester uit het

dovenonderwijs zijn achterhaald, maar op dit punt heeft hij gelijk, vind ik. Dit schreef hij in 1981, maar het is nog steeds actueel.”

Ouderbetrokkenheid en de rol van de leerkracht. Twee thema's die als een rode draad door de loopbaan van Frans lopen. In een terugblik op zijn carrière in het onderwijs en bij *Van Horen Zeggen* benoemt hij ze telkens weer. Als jonge leerkracht op een basisschool in de Bijlmer in Amsterdam ontdekte hij de waarde van een goede leerkracht, maar ook het belang van betrokken ouders. “Het was een geweldige tijd. Op school zaten kinderen met verschillende culturele achtergronden en veel problemen. Daar leerde ik dat onderwijs en opvoeding elkaar moeten aanvullen.” Na een korte stilte maakt hij een sprong van toen naar nu. “Daarom ben ik blij met Passend Onderwijs, al valt er bij de uitvoering nog heel wat te verbeteren. Veel discussie gaat over het tekort aan tijd voor zorgleerlingen. Dat zie ik ook, maar dat doet niets af aan het uitgangspunt van Passend Onderwijs: meer richting inclusief onderwijs. Dat vraagt om goede én betrokken ouders. Ouders zijn bij uitstek deskundigen en daarom moet je ze serieus nemen.”

Na een paar jaar Bijlmermeer en Alkmaar wisselde Frans in 1979 de reguliere school in voor het speciaal onderwijs. Hij ging werken op de toen net geopende Burgemeester de Wildeschool in Schagen. Ambulante begeleiding was er in die tijd nog niet, maar al snel zat hij regelmatig op reguliere scholen in de buurt “om daar de leerkrachten enthousiast te maken voor onze terug te

Wie is Frans Mollee?

Frans Mollee (65) begon zijn loopbaan op een reguliere school in de Bijlmermeer. “Door de vele verschillende culturen en problemen leek het wel speciaal onderwijs”, zegt hij terugkijkend op die tijd. In 1979 werd hij leerkracht op de Burgemeester de Wildeschool, cluster 2 onderwijs, zoals dat later is gaan heten. Daar ontwikkelde hij zich tot ambulante begeleider. Daarna volgden de Mgr. Hermusschool, waar hij leidinggevende werd, en de Van Gilseschool. De laatste jaren gaf hij leiding aan de Auris Ambulante Dienst in de regio Noordwest. Frans was 25 jaar lid van de redactie van *Van Horen Zeggen*, waarvan 22 jaar als eindredacteur. Na zijn pensioen gaat Frans weer terug naar Amsterdam Zuidoost om Nederlandse les te geven aan onder andere asielzoekers. “De gretigheid waarmee deze mensen Nederlands willen leren, vind ik fantastisch. Ik zie ernaar uit om daar als vrijwilliger een deel van mijn tijd te besteden.”

“IEDEREEN HEEFT RECHT OP EEN VOLWAARDIGE PLEK”

Foto: Peter Strating

*Frans Mollee:
“Het gaat daarbij
niet zozeer om
het overdragen van
kennis, maar meer
om coaching. Hoe
kun je de leerkracht
enthousiast maken.
Attitude is zo
belangrijk”*

plaatsen leerlingen. Zonder de kennis van nu probeerden we te ontdekken hoe je kinderen met een beperking in een ‘gewone school’ onderwijs kunt geven. Ik leerde toen dat niet alleen kennis van doofheid, slechthorendheid en TOS, maar vooral de juiste houding van leerkrachten van onschatbare waarde is voor leerlingen met een beperking.” Na een paar jaar pionieren werd een afdeling ambulante begeleiding opgericht. “Ik herinner me nog goed”, zegt hij hoofdschuddend, “dat we lange tijd onze leerlingen bezochten en dan even uit de klas haalden voor individuele begeleiding. Het contact met de leerkracht was minimaal. Het draaide om de individuele leerling. Nu weten we dat het rendement hiervan niet hoog is. We richten ons dan ook veel meer dan vroeger op het versterken van leerkrachtvaardigheden. Het gaat daarbij niet zozeer om het overdragen van kennis, maar meer om coaching. Hoe kun je de leerkracht enthousiast maken. Attitude is zo belangrijk. Daarom ben ik zo enthousiast over bijvoorbeeld co-teaching. Samen aan het werk en het beste uit het kind halen.”

Na de Burgemeester de Wildeschool werkte Frans op de Mgr. Hermusschool en de Van Gilseschool. Hij werd coördinator van de Ambulante Begeleiding en de laatste jaren gaf hij leiding aan de Auris Ambulante Dienst in de regio Noordwest.

Zijn inzet beperkte zich niet alleen tot de school waar hij werkte, maar strekte zich uit over de hele sector. Zo was hij jarenlang actief in een werkgroep die zich hard

maakte voor het bevorderen van ICT in het cluster 2 onderwijs. Zijn brede inzet en kennis kwamen de redactie van *Van Horen Zeggen* lange tijd goed van pas. Mede door zijn uitgebreide netwerk, neus voor goede artikelen en enthousiasme kon het magazine zich ontwikkelen tot een belangrijk platform voor kennisuitwisseling. “In onze sector wordt veel kennis ontwikkeld, dat merk ik aan het toenemende aantal inzendingen voor de Siméa Innovatieprijs en in de redactievergaderingen waar iedere keer weer een veelheid aan onderwerpen aan de orde komt.” Op de vraag welke thema’s tijdens zijn eindredacteurschap onderbelicht zijn, antwoordt hij: “De positie van de leerkracht en de betrokkenheid van ouders. Veel professionals erkennen het belang hiervan, maar onderzoek doen we er niet veel naar. Wat vraagt het van een leerkracht om kinderen op school een leuke dag te bezorgen en ze ook nog wat leren? Wat moet je daarvoor kunnen? Hoe kunnen onderwijs en opvoeding zo op elkaar aansluiten dat ze elkaar versterken? Hoe kun je ouders laten meedenken over de invulling van het onderwijs? Ik ben heel blij met het promotieonderzoek dat Anouk Middelkoop in de periode 2016–2020 zal doen naar leerlingen met TOS in het regulier, primair onderwijs en de rol van de leerkracht.” Na een korte pauze vervolgt hij: “Iedereen heeft recht op een volwaardige plek. De vraag is hoe onze leerlingen daarbij het beste geholpen kunnen worden. Daarvoor zijn professionals en ouders onmisbaar.”

PETER VAN VEEN